

1993

I. Beh. af Lovf. om Hærens Ordning.

1994

specielt maa erkjende for at være en stor Forbedring. Ved dette Forslag vilde det være muligt at faae Premierlieutenanter i en forholdsvis ung Alder, i en Alder af 20 til 22 a 23 Aar. Det vil jo altid blive et vanskeligt Spørgsmaal at stille Grændsen mellem det faste og det værnepligtige Befalingsmandstab. Jeg for mit Vedkommende gaar efter min Overbevisning ud fra, at man bør holde saameget fast Befalingsmandstab, som man har Raad til, og kun bruge det værnepligtige Befalingsmandstab som supplerende. Jeg tror nu vel, at det foreliggende Forslag kan være nogenlunde tilfredsstillende, hvad det faste Befalingsmandstab angaar, men jeg har den Indvending at gjøre imod det, at man ikke efter det vil komme til at uddanne tilstrækkeligt mange Befalingsmandselever som værnepligtige Befalingsmænd. Jeg har nemlig ikke nogen meget stor Tro paa denne Udtagelse af Elitesoldater som Underkorporaler, naar Uddannelsesstiden for Soldaten er saa kort, som den vil være for Infanteriets Vedkommende. Efter en 5 Maaneders Uddannelse at ville udpege enkelte specielt dygtige Soldater som dem, der i Fremtiden skulle gjøre Tjeneste som Underkorporaler, tror jeg ikke fører til Noget; man lever vistnok i en Illusion i saa Henseende. Dermed vil jeg ikke have sagt, at jeg ønsker den nuværende Underkorporalsinstitution opretholdt, thi jeg betragter den i høi Grad som uheldig; men man kan undvære den i det Dieblit, man i alt Fald for Infanteriets Vedkommende vil gaa til en forøget Tilbageholdelse af Befalingsmandselever. Der er forlangt 34 pr. Regiment; naar man nu forlangte 64, saa vilde man faae et saa stort Antal, at man vistnok fuldstændig vilde kunne undvære Underkorporaler. Jeg er enig med den høitagtede Krigsminister i, at vi ikke for Fremtiden faae indført i en Lov en Bestemmelse om Forstærkningens Indkaldelse, da det dog praktisk har vist sig, at en saadan Indkaldelse ikke hidtil er sket, og neppe vil komme til at ske; men jeg tror da ogsaa med det Samme, at man maa være paa det Vene med sig selv om, at Forstærkningen ikke vil faae nogen Betydning, i det Mindste bliver den meget ringe. Med det ærede Medlem for Bornholm (Dam) maa jeg være enig i, at det dog vistnok vilde være en Overveielse værd, om det ikke vilde være ret forstandigt at beholde Bornholms Væbning. Bornholm er en saa afskilt liggende Del af Staten, at det dog neppe vilde være rigtigt under en Krig at lade den ligge aldeles uden Forsvar. Den nemmeste

Maade at faae et Forsvar, som vel ikke vilde være overordentlig heldigt, men som dog vilde kunne gjøre sin Nytte, vilde vistnok være at beholde den Ordning af Væbningen, som nu eksisterer. Jeg skal forøvrigt ikke gaa videre ind paa Lovforslagets Enkeltheder; jeg skal kun ligeoverfor det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (N. Jensen, Skanderborgs Amts 2den Valgfreds), og ligeledes overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) tillade mig en enkelt Bemærkning. Begge de ærede Herrer synes at gaa ud fra, at man kan kæmpe lige saa godt med daarligt uddannede Soldater, det vil sige, med i kort Tid uddannede Soldater, som med fuldstændig uddannede; men dette tror jeg dog er en Feiltagelse. Skal et dansk Armeekorps staa lige over for et fremmed Armeekorps, skal det nok, hvis det danske Armeekorps har faaet en væsentlig Slettere, kortere Uddannelse end det fremmede, vise sig under Kampens forskjellige Momenter, at det vil have en for os høist sørgelig Indflydelse. Delvis beror imidlertid den hele Anskuelse, der i saa Henseende blev udtalt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (N. Jensen), paa en Misforstaaelse; thi selv om vi havde Raad til at give alt udstreuet Mandstab den Uddannelse, som vilde være nødvendig, for at det kunde staa fuldkomment lige over for saadanne Tropper, med hvilke det kunde tænkes at komme i Kamp, vilde derved ikke paa nogen Maade være indført en staaende Hær; thi det er vistnok afgjort, at den meget lange Tjenestetid, af 3 til 5 Aar, som finder Sted i de store Lande, er ikke indført for den militære Uddannelses Skulds, men for at faae dem bedre dresserede til Soldater i streng Forstand og for i det Hele taget at have en stor Styrke ved Haanden under kommende Omstændigheder, men noget Saadant har jo ikke været Tilfældet her i Landet, selv ikke inden 1848, for Infanteriets Vedkommende; i det Mindste, saavidt jeg veed, forlangtes der ikke mere end 1½ Aars eller 16 Maaneders Tjeneste. Altsaa, selv om man forlangte fuldstændig militær Uddannelse, vilde der deri ikke ligge nogen som helst Forbring paa en staaende Hær. Den Udvikling, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) gav af det politiske Moment, der ligger i en Militærhær lige over for en vel uddannet Hær, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Jeg tror, at man her maa gaa ud fra, og det, som maa være det Bevægende i denne Sag, maa være det at faae Hæren saaledes organiseret og saaledes uddannet, at den kan tage Kampen op med nogen